

Obsah

Události v EU:	Kdo bude příštím francouzským prezidentem?	strana 2
Brusel Inside:	Správa energetické unie	strana 5
Sloupek Komise:	Roadshow: možnosti financování z Investičního plánu pro Evropu	strana 6
Drobnohled:	Kurzový závazek ČNB 2013-2017: předběžné hodnocení	strana 8
Hlavní téma:	EU na křižovatce: mnoho k pochluvení, mnoho ke zlepšení	strana 9
Průvodce podnikáním:	Francie	strana 13
EU Seriál:	Investice do území 2014+	strana 15

Česká spořitelna, a.s.
Budějovická 1518/13b
140 00 Praha 4
EU_office@csas.cz
<http://www.csas.cz/eu>

EU OFFICE / KNOWLEDGE CENTRE

Tomáš Kozelský

+420 956 718 013, tkozelsky@csas.cz

Tereza Hrtusová

+420 956 718 012, thrtusova@csas.cz

Radek Novák

+420 956 718 015, radeknovak@csas.cz

EKONOMICKÉ A STRATEGICKÉ ANALÝZY

David Navrátil

hlavní ekonom České spořitelny

+420 224 995 439, dnavratil@csas.cz

Petr Zahradník

+420 956 765 213, pzahradnik@csas.cz

ERSTE GRANTIKA ADVISORY, a. s.

Richard Lev

Předseda představenstva

+420 731 192 877, lev@grantika.cz

Máte zájem o realizaci projektu s podporou fondů EU? Hledáte financování rozvojových plánů? Plánujete expanzi do zahraničí? Chcete získat více informací? Prosím, obraťte se na nás.

Obsahovými partnery Měsíčníku EU aktualit jsou
Zastoupení Evropské komise v ČR a portál EurActiv.cz

Informace o evropské politice
v češtině
www.euractiv.cz

Milí čtenáři,

začátek měsíce května se nese ve znamení další události, která rozhodne o směřování Evropské unie – Francie činí volbu o tom, kdo se stane příštím prezidentem. Na jedné straně stojí velmi proevropský kandidát Emmanuel Macron, na druhé pak vůči Evropské unii skeptická Marine Le Pen. Ačkoliv by dle průzkumů měl zvítězit kandidát Unii nakloněný, z nedávné minulosti již víme, že stát se může cokoli a ne vždy jsou volební odhady správné. Soubor těchto dvou prezidentských kandidátů bude až do poslední chvíle velmi napínavý. Ti z vás, kterým se do rukou dostalo až tištěné vydání květnového Měsíčníku EU aktualit, již vítěze či vítězku tohoto klání znají.

Přesuňme se na druhou stranu La Manche, kde se 8. června budou konat předčasné parlamentní volby. Premiérka Theresa May tak chce upevnit svou pozici pro vyjednávání o brexitu. Jak bude odchod země z Unie probíhat? Lídři EU v tom na mimořádném summitu měli jasno během několika minut, v průběhu kterých se dohodli na pokynech pro jednání. Dosáhnout by chtěli také toho, aby Británie „neodešla bez zaplacení“. Zda ve svých požadavcích uspějí, v tuto chvíli není vůbec jasné. Zemí, o které nyní můžeme říci, že dostojí svým závazkům a splatí své dluhy, je Řecko. Athény se totiž společně se svými věřiteli dohodly na dalších reformách, v červenci tak budou moci splatit cca 7,5 mld. eur.

U závazků ještě chvíli zůstaneme. Česká národní banka se totiž v roce 2013 rozhodla k udržení kurzu české měny na hranici 27 korun za euro. Začátkem dubna tento svůj závazek zrušila a došlo k přechodu na volně plovoucí kurz. Cílem bylo dosažení cenového růstu a jeho přiblížení k 2% inflačnímu cíli České národní banky. Svůj názor na úspěšnost celé této „operace“ vám přiblíží kolega Michal Skořepa.

„Světový mír by nemohl být zachován bez tvůrčího úsilí, jež je úměrné nebezpečím, která tento mír ohrožují“ ... Těmito slovy začíná deklarace, kterou v roce 1950 přednesl tehdejší francouzský ministr zahraničí Robert Schuman. Vedla k vytvoření Evropského společenství uhlí a oceli, počátkům dnešní Evropské unie. Ta se však v současnosti nachází na rozcestí – protiintegrační nálady jsou čím dál hlasitější a jeden z dlouhodobých členů Unii opouští. Než se však rozhodneme myšlenku společného evropského projektu a hodnoty, na kterých si zakládá (či na jakých byl založen), „zahodit“, měli bychom provést zhodnocení úspěchů, kterých bylo dosaženo a jež ve stínu událostí poslední doby mohou být opomenuty.

Jedním ze zásadních témat směřování Evropské unie bude projekt energetické unie a vytvoření účinného mechanismu její správy. Svůj pohled a návrhy, které koncept energetické unie obsahuje, vám na straně 5 přiblíží kolega Petr Zahradník.

Dovolte mi vás také pozvat na v současnosti již probíhající roadshow po České republice, kterou Česká spořitelna organizuje se Zastoupením EK v ČR a Hospodářskou komorou ČR. Jejím cílem je představení Investičního plánu pro Evropu a možností financování, které nabízí. Více informací se dozvíte na straně 6.

Přeji vám příjemné čtení a druhou květnovou neděli nezapomeňte na nejdůležitější – na své maminky.

Tereza Hrtusová

Lídři EU se na summitu shodli na politických pokynech pro brexit. - Britská premiérka Theresa Mayová nečekaně oznámila plán vyhlásit předčasné parlamentní volby. - Volby ve Francii: střetne se nejvíce proevropský kandidát Emmanuel Macron s nejvíce euroskeptickou kandidátkou Marine Le Penovou. - Řecko se se svými věřiteli dohodlo na dalších reformách.

BREXIT

Lídři Evropské unie se na summitu shodli na politických pokynech pro brexit

Od oficiálního spuštění článku 50 Smlouvy o Evropské unii uběhl už více než měsíc. I proto se představitelé členských států během posledního dubnového víkendu sešli v Bruselu na mimořádném summitu, aby společně přijali závazné pokyny pro celý proces brexitu.

Během vyjednávání, které bude podle optimistických scénářů probíhat po následující dva roky, má celá unijní sedmadvacítka postupovat jednotně. Nikdo tedy nesmí v žádné otázce s Británií vyjednávat sám za sebe.

Setkání zatím probíhalo hladce – **27 politických lídrů se na pokynech pro jednání shodlo během pár minut.** Nalézat shodu v konkrétních bodech však bude stále těžší. Příkladem může být třeba otázka, co udělat s budoucí mezerou v rozpočtu, kterou po sobě Británie zanechá.

Odhaduje se, že s odchodem Británie bude Unie každoročně chudší o 9 až 12 miliard eur. Unijní lídři pak chtějí dosáhnout toho, aby Londýn před svým odchodem z EU zaplatil kolem 60 miliard eur, což nebude snadné.

Kromě otázek financí se prvotní fáze jednání zaměří i na práva unijních občanů nebo na hranice Severního Irsku. Podle dosavadních vyjádření se dá očekávat, že vyjednávání se nikam neposune, dokud nebudou vyřešeny tyto stěžejní otázky.

V Británii v současnosti žije přes 3 miliony unijních občanů. Milion a půl Britů pak trvale pobývá na kontinentu. Kvůli brexitu jsou však práva všech těchto lidí v ohrožení. A to bez ohledu na to, zda se jedná o pracovníky, studenty či důchodce.

V přijatých pokynech se pak výslovně uvádí, že „prioritou bude **dosázení dohody o vzájemných zárukách** s cílem zachovat ke dni vystoupení pro občany EU a Spojeného království, jichž se vystoupení Spojeného království dotýká, jakož i jejich rodiny, postavení a práva vyplývající z právních předpisů EU“.

O irskou otázku se zajímal především irský předseda vlády Enda Kenny. Tomu se do závěrečného dokumentu podařilo přidat ustanovení, díky kterému by případné budoucí

znovusjednocení ostrova nijak nenarušilo členství Irsku v EU. **Celé vyjednávání o bexitu bude rozděleno do dvou hlavních fází.** V první se rozhodne o vyvázání Británie z práv a povinností, které jsou spojeny se členstvím v EU. Do ní spadají i zmíněné finance nebo práva občanů žijících v Británii.

Ve druhé fázi, která by podle odhadů mohla začít v roce 2018, se bude jednat o budoucí podobě vzájemných vztahů mezi Británií a EU. A nepůjde jen o vztahy čistě obchodní.

Obchodní vztahy však i nadále zůstávají stěžejní oblastí. Británie již uznala, že pokud bude chtít zůstat na jednotném trhu, bude muset respektovat všechny svobody s ním spojené, tedy včetně volného pohybu osob a pracovníků. Pravděpodobnou variantou tedy zůstává nějaká forma dohody o volném obchodu.

<http://euractiv.cz/clanky/aktualne-v-eu/pokyny-pro-brexit-jsou-na-stole-pocitaji-i-se-sjednocenim-irska/>

<http://data.consilium.europa.eu/doc/document/XT-20004-2017-INIT/cs/pdf>

Británie v červnu čekají předčasné volby

Britská premiérka Theresa Mayová nečekaně oznámila plán vyhlásit **předčasné parlamentní volby, které se mají konat 8. června 2017.** Usiluje tak o silnější mandát pro vyjednávání o brexitu. Den na to **britský parlament její návrh schválil.** Pro uspořádání předčasných voleb se vyslovilo 522 členů (vládních konzervativců i opozičních labouristů a liberálů), proti bylo 13 poslanců. Zástupci Skotské národní strany (SNP) se zdrželi.

Podle premiérky jsou volby nutné kvůli politickému rozštěpení v otázce odchodu Británie z Evropské unie. Dle Mayové je předčasné hlasování rovněž šancí, jak v Británii překonat rozpory ohledně nacházejících jednáních o odchodu země z Evropské unie.

<http://euractiv.cz/clanky/aktualne-v-eu/zastanci-eu-vidi-v-britskych-volbach-sanci-na-navrat/>

<http://www.parliament.uk/about/how/elections-and-voting/general/>

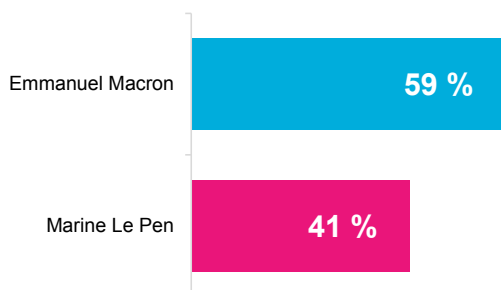
POLITIKA

Kdo bude příštím francouzským prezidentem?

Z prvního kola prezidentských voleb, které se konalo v neděli 23. dubna vzešli dva kandidáti, kteří se o post dalšího prezidenta Francie utkají ve druhém kole 7. května 2017.

Střetne se nejvíce proevropský kandidát Emmanuel Macron s nejvíce euroskeptickou kandidátkou Marine Le Penovou.

Odhad výsledků druhého kola voleb ve Francii

Zdroj: Financial Times; data z 28. - 30. dubna 2017

Podle Le Penové je Evropská unie odsouzena k zániku, protože lidé už o ni nestojí. Odchod Francie z EU by nebyl jednoduchý ani v případě jejího zvolení do čela státu. Na rozdíl od Británie mají Francouzi ve své ústavě zakotveno, že jsou součástí Evropské unie. **Takzvanému frexitu by tak musela předcházet změna ústavy schválená oběma komorami parlamentu,** tedy Národním shromážděním i Senátem. Budoucí složení Národního shromáždění je přitom nejasné. V červnu totiž Francii čekají parlamentní volby.

Zastánce hlubší evropské integrace Macron tak bude mít v případě vítězství nelehkou práci. Přestože by získal většinu hlasů, značná část Francouzů jeho proevropské vize nesdílí. Macron je bývalým ministrem hospodářství a dříve pracoval jako investiční bankéř. **Prosazuje ekonomickou reformu Francie a obnovení vzájemné důvěry s Německem.** Spolupráce těchto dvou evropských mocností by podle Macrona mohla vést k nové podobě eurozóny. Navrhuje například vytvoření plnohodnotného evropského měnového fondu namísto současného Evropského stabilizačního mechanismu, který slouží jako záchranný fond pro země eurozóny.

Názory Macrona a Le Penové se rozcházejí i v otázce obrany. Zatímco Le Penová zastává národní obrannou politiku a odchod Francie z vojenského velení NATO, pro Macrona je důležitá spolupráce mezi členskými státy Evropské unie.

<http://euractiv.cz/clanky/aktualne-v-eu/le-penova-muze-ohrozit-unii-i-cesko/>

<https://ig.ft.com/sites/france-election/polls/>

EKONOMIKA A EURO

Řecko se se svými věřiteli dohodlo na dalších reformách

Athény si společně s Troikou (ECB, Evropská komise a MMF) konečně uvědomily, že Evropa si nemůže dovolit další krizi v podobě řeckého defaultu, který by byl nejspíše rovněž spjat s odchodem Řecka z eurozóny a vytvořily novou dohodu.

Řecko tak bude i nadále dostávat prostředky z třetího záchranného programu, který trvá do roku 2018, čímž bude schopno v červenci dostát svým závazkům a splatit věřitelům 7,5 mld. euro.

Výměnou za další pomoc se Athény zavázaly k reformám na trhu práce, privatizaci státního majetku (včetně 40 % podílu v energetické společnosti PPC) a nižším důchodům. Díky menším penzím by řecká vláda měla v letech 2019 a 2020 každoročně ušetřit částku odpovídající přibližně 1 % HDP.

https://cz.products.erstegroup.com/Retail/cs/AnaluC3uBDzy_a_prognuC3uB3zy/VyhleduC3uA1vuC3uA1nuC3uAD_analuC3uBDz/Detail_analuC3uBDzy/index.phtml?ID_ENTRY=74173

ZAMĚSTNANOST A SOCIÁLNÍ POLITIKA

Sociální Evropa může obnovit důvěru lidí v Brusel

Evropská komise otevřela 26. dubna diskusi o sociálním rozměru Unie. Zatímco pro některé je sociální Evropa prázdným pojmem, pro Brusel je to jedna z možností, jak znovu získat důvěru Evropanů a nahradit ztráty spojené s ekonomickou krizí.

Sociální politika zahrnuje řadu témat jako například zaměstnanost, mzdy, práva pracujících či vzdělávání. EU má v těchto oblastech jen omezené pravomoci, neboť sociální politika je spíše doménou vnitrostátních úřadů.

Společnými výzvami národních vlád jsou mimo jiné nezaměstnanost, nerovnost a nedostatek příležitostí. **Komise naznačila, že pokud členské státy budou mít zájem, mohou tyto problémy řešit na evropské úrovni.** Nebo si zvolit opačnou cestu.

Události v EU

Evropská komise otevřela diskusi o sociálním rozměru Unie. Vodítkem pro diskusi o budoucí sociální politice EU je dokument, který navrhuje tři možnosti dalšího vývoje. - Rada EU učinila poslední krok, díky kterému se 15. června definitivně zruší veškeré roamingové poplatky. - Evropská komise odmítla návrh na zrušení bezvívového styku s USA a Kanadou.

Vodítkem pro diskusi o budoucí sociální politice EU je představený dokument, který navrhuje tři možnosti dalšího vývoje. Navazuje tak na březnovou Bílou knihu o budoucnosti EU.

První scénář omezuje sociální politiku EU pouze na volný pohyb. Unie by v tomto případě přestala podporovat výměnu informací mezi členskými státy ohledně osvědčených postupů ve vzdělávání či kultuře. Dále by pozastavila financování programů, které se sociální politikou EU souvisí.

Druhou variantou je spolupráce pouze těch států, které mají zájem. Na sociální politice by tak společně pracovaly například jen státy eurozóny.

Poslední možnost počítá se zapojením všech členských zemí. O sociální politice by i nadále rozhodovaly národní vlády a EU by je podporovala při sjednocování předpisů. Ideálním výsledkem by byla Unie, ve které mají všichni Evropané přístup ke stejným sociálním právům.

Kromě diskusního dokumentu Komise předložila také Evropský pilíř sociálních práv. Odpovídá tak na změny, které se v posledních letech odehrály na evropském trhu práce. Obsahuje dvacet principů, které mají členské země dodržovat, aby svým občanům zajistily rovné příležitosti, přístup na trh práce, spravedlivé pracovní podmínky a sociální ochranu. Pilíř doplňují také nová opatření navržená Komisí. Novinkou má být otcovská dovolená po narození dítěte či pětidenní pečovatelské volno v případě onemocnění příbuzného.

<http://euractiv.cz/clanky/socialni-politika/socialni-evropa-muze-obnovit-duveru-lidi-v-brusel/>

https://ec.europa.eu/commission/publications/reflection-paper-social-dimension-europe_en

DIGITÁLNÍ AGENDA

Konec roamingu v Evropské unii

Rada Evropské unie učinila poslední krok, díky kterému se 15. června definitivně zruší veškeré roamingové poplatky. Lidé tak budou moci v rámci EU telefonovat, zasílat textové zprávy nebo využívat mobilní internet bez jakýchkoliv poplatků navíc.

Poslední překážkou na cestě ke zrušení roamingu v EU bylo přijetí právního aktu omezujícího velkoobchodní ceny, které

si mezi sebou mohou navzájem účtovat mobilní operátoři za přeshraniční využívání mobilních sítí. A právě takový právní akt Rada ministrů schválila.

Nedlouho po 15. červnu by tzv. roaming za domácích podmínek měl být zaveden i na Islandu, v Lichtenštejnsku a v Norsku.

Nižší stropy pro velkoobchodní ceny bylo třeba zavést z důvodu, aby nabízením roamingu bez příplatků nevedlo ke zvýšení cen volání v jednotlivých státech. Cesta k definitivnímu zrušení roamingu nebyla vůbec snadná. Mluvilo se o něm již několik let, přičemž potřebné nařízení bylo přijato už v roce 2015. Problémem však byla dlouhou dobu právě regulace velkoobchodních cen.

V září 2016 pak Evropská komise zveřejnila návrh prováděcích pravidel, díky kterým se měl roaming v polovině letošního roku zrušit. Evropský parlament regulaci velkoobchodních cen schválil 6. dubna. **Dubnové rozhodnutí Rady tak bylo definitivně posledním krokem.**

<http://euractiv.cz/clanky/digitalni-agenda/konecne-je-to-definitivni-roaming-v-eu-od-15-cervna-konci/>

<http://www.consilium.europa.eu/cs/press/press-releases/2017/04/25-free-roaming-from-june/>

VNĚJŠÍ VZTAHY

Evropská komise odmítla návrh na zrušení bezvívového styku s USA a Kanadou

Komise dne 2. května zareagovala na usnesení Evropského parlamentu, ve kterém ji vyzývá k pozastavení zrušení vízové povinnosti pro americké a kanadské občany.

Dle Komise by dočasné pozastavení bezvívového režimu s USA a Kanadou bylo kontraproduktivní a mohlo by ohrozit dosažení cíle - tedy bezvívového styku pro všechny občany EU.

Spojené státy požadují víza po občanech pěti členských zemí EU, které nespĺňují požadavky stanovené pro zavedení bezvívového styku. Jedná se o **Bulharsko, Rumunsko, Polsko, Kypr a Chorvatsko.** USA potvrdily svůj závazek, že dotčených pět členských států EU zařadí do programu, jakmile splní požadavky stanovené americkou legislativou.

Kanada zatím brání ve vstupu bez víz na své území určitým skupinám občanů Bulharska a Rumunska. Komise bude usilovat o dosažení úplné vízové vzájemnosti do 1. prosince 2017.

http://europa.eu/rapid/press-release_IP-17-1148_cs.htm

Je-li hlavním tématem tohoto vydání Měsíčníku EU aktualit diskuse scénářů budoucího vývoje EU na základě provedené inventury a následné reflexe, téma energetické unie bude patřit k neklíčovějším bodům obsahové náplně tohoto směřování. V letošním volebním roce v České republice by toto téma mělo daleko silněji rezonovat i tuzemským prostorem.

SPRÁVA ENERGETICKÉ UNIE

Z rezonance tématu energetické unie by pak mělo být patrné, jakou pozici jednotlivé strany k tomuto tématu zaujímají a jaká podoba této správy je vhodná pro Českou republiku. Nabídněme pro tento účel aktérům této debaty menu témat, které by neměli ponechat bez povšimnutí.

V letech 2014 a 2015 došlo na úrovni EU k vytvoření konceptu energetické unie. V současné době pak jednou ze zásadních aktuálních otázek její geneze je vytvoření účinného mechanismu její správy (governance). Správa energetické unie má spočívat v legislativních i nelegislativních koordinovaných krocích mezi jednotlivými členskými státy z úrovně EU. Nadto došlo k ratifikaci závěrů Pařížské dohody OSN COP21 z prosince 2015, jež formulují dlouhodobý výhled energeticko-klimatických cílů. Ani tyto cíle nejsou na úrovni členských zemí EU ještě dostatečně sladěny.

Stejně jako v oblastech hospodářských a fiskálních politik, i zde je snaha o transparentní předávání informací mezi členskými státy v oblasti jejich strategických energetických výzev. Oblast energetické regulace EU v posledním období doznala velmi intenzivního pokrytí, mnohdy velmi komplikovaného. Správa energetické unie by měla vést ke zrušení již překonaných norem a ke zjednodušení a integraci těch, které dávají smysl, avšak jejichž forma je nadbytečně komplikovaná.

Správa energetické unie má být budována na stávajících institucionálních strukturách a nevést k vytváření další dodatečné administrativy. Rovněž by mělo dojít k zachování nyní uplatňovaných nástrojů. Správa energetické unie má rovnoměrně pokrývat všechny její základní složky a v krátkodobém výkonu maximálně reagovat na momentální priority. Objevují se snahy o pozvolné propojování správy energetické unie s procesem Evropského semestru.

Správa energetické unie má být založena na dvou pilířích:

- 1) zjednodušení a integraci stávajících povinností, pokud jde o plánování, podávání zpráv a sledování v oblasti energetiky a klimatu, s ohledem na principy zlepšování právních předpisů;
- 2) definice robustního politického procesu mezi členskými státy a Komisí s úzkým zapojením dalších orgánů EU s ohledem na dosažení cílů energetické unie, zejména cílů v oblasti energetiky a klimatu pro rok 2030.

Správa energetické unie především uvádí povinnost členských států **vypracovat vnitrostátní integrovaný plán v oblasti energetiky a klimatu pro období od roku 2021 do roku 2030 do 1. ledna 2019**, jakož i pro další desetiletá období. Je též stanoven proces konzultace mezi Komisí a členskými státy před finalizací plánu na základě návrhu vnitrostátního plánu, který má být předložen Komisi k 1. lednu 2018 a potom každých deset let pro následující desetiletá období. V tomto rámci bude moci Komise vydávat doporučení týkající se úrovně ambicí cílů, úkolů a příspěvků, jakož i konkrétních politik a opatření zahrnutých v plánu. Ostatní členské státy budou

také moci připomínkovat návrh plánu v rámci regionálních konzultací. Plány je nutno aktualizovat do 1. ledna 2024.

Správa energetické unie dále stanoví povinnosti členských států týkající se přípravy dlouhodobých strategií pro snížení emisí s 50letou perspektivou a jejich odeslání Komisi. Tyto strategie představují klíčový příspěvek k ekonomické transformaci, vytváření pracovních míst a růstu, jakož i k dosažení širších cílů udržitelného rozvoje a rovněž ke spravedlivému a ekonomicky efektivnímu posunu k dosažení dlouhodobého cíle vytyčeného Pařížskou dohodou.

Návrh též formuluje povinnosti členských států týkající se vytváření dvouletých zpráv o pokroku ohledně provádění plánů počínaje rokem 2021. Tyto zprávy budou sledovat pokrok ve všech pěti rozměrech energetické unie. V těchto zprávách o pokroku musí členské státy také každé dva roky podávat zprávy o vnitrostátním plánování a strategiích v oblasti přizpůsobení se změně klimatu a o souladu časového plánu s Pařížskou dohodou.

A konečně zde existuje sada informací, které je nutno podávat každoročně, např. s ohledem na soulad s mezinárodními závazky Unie a jejích členských států, a také k získání nezbytného základu pro posouzení souladu s příslušnými nařízeními.

Návrh též stanoví proceduru sledování a hodnocení ze strany Komise pro sledování pokroku členských států vzhledem k cílům uvedeným ve vnitrostátním plánu.

Také stanoví proces, pomocí kterého může Komise přijímat opatření, aby bylo zajištěno společné dosažení cílů energetické unie, nebo vydávat doporučení týkající se provádění plánů s ohledem na dosažení již stanovených cílů. Také umožňuje Komisi vydávat doporučení založená na zprávách o pokroku a uvádí, že Komise bude konat na úrovni EU nebo požadovat od členských států provedení opatření, pokud posouzení pokroku bude ukazovat, že nedojde k dosažení cílů EU pro rok 2030 v oblasti energetiky a klimatu. Také stanoví přístup Komise ke každoroční zprávě o stavu energetické unie.

Předmětem návrhu je též vymezení podmínek týkajících se vnitrostátního inventurního systému i inventurního systému EU v oblasti emisí skleníkových plynů a souvisejících politik, opatření a odhadů. Vytvoření těchto systémů je požadováno mezinárodně. Tyto systémy budou také podporovat implementaci vnitrostátních plánů týkajících se rozměru snižování emisí uhlíku. To vytvoří právní základ pro vytvoření unijních a vnitrostátních registrů, které budou sloužit k záznamu vnitrostátně stanovených příspěvků, a umožní využívat mezinárodně převáděné výsledky snižování emisí podle Pařížské dohody. Návrh předpokládá vytvoření Výboru pro energetickou unii a uvádí ustanovení týkající se kontroly nařízení v roce 2026.

Petr Zahradník

Zastoupení Evropské komise v ČR naplňuje Měsíčník EU aktualit příspěvkem do rubriky „Sloupek Komise“. V květnovém vydání je příspěvek věnován sérii konferencí, které Česká spořitelna organizuje se Zastoupením Evropské komise v ČR a Hospodářskou komorou ČR - tématem konferencí je Investiční plán pro Evropu a možnosti financování, které nabízí.

ROADSHOW PO ČESKÝCH MĚSTECH: MOŽNOSTI FINANCOVÁNÍ Z INVESTIČNÍHO PLÁNU PRO EVROPU

Konference seznámí podnikatele a představitele veřejné správy s možnostmi financování, které se nabízejí v rámci Evropské unie pro rozvoj podnikání a infrastruktury.

Cílem konference je představit Investiční plán pro Evropu, který nabízí možnosti financování v rámci Evropské unie pro rozvoj podnikání a infrastruktury ve vašem regionu.

Odborníci ze soukromé i veřejné sféry posluchače seznámí s Evropským fondem pro strategické investice a jeho nástroji, zejména úvěry a garancemi, poskytnou praktické rady a zkušenosti a ukáží příklady využití na konkrétních projektech.

Zapojení zdrojů Evropského fondu pro strategické investice (EFSI) může napomoci zejména ke vzniku projektů s rizikovějším profilem, které v běžném bankovníctví těžko shánějí financování.

EFSI poskytuje garance, a umožňuje tak Evropské investiční bance a domácím spolupracujícím bankám poskytnout výhodnější financování. Jde zejména o nižší úrokové sazby nebo méně striktní požadavky na ručení.

To umožňuje rozvoj inovativních projektů, podporu menších a středních podniků či nových forem financování velkých infrastrukturních projektů (včetně tzv. partnerství veřejného a soukromého sektoru PPPs).

Od roku 2015, kdy investiční plán pro Evropu vznikl, se ho v České republice relativně dobře daří využívat malým a středním podnikům.

EFSI v roce 2016 - investice dle sektorů

Zdroj: EIB; založeno na schválených operacích; ke dni 31. 12. 2016

Prostřednictvím domácích bank jsou pro tuzemské subjekty připraveny k investicím prostředky ve výši téměř 50 mld. korun. Podpora financování z fondu EFSI může napomoci i vzniku projektů s rizikovějším profilem, které by za „normálních“ okolností v oblasti bankovníctví financování nenašly. Tuto formu financování lze využít i pro kombinaci s grantovým financováním z „klasických“ EU fondů.

Konkrétním příkladem realizace projektu za pomoci investice se zárukou EFSI je start-up firma Raptex, která se věnuje využití laserových technologií ve strojírenství. Zástupce firmy, na konferenci v Plzni ocenil nízkou administrativní zátěž pro malé začínající podnikatele u úvěrů se zárukou EFSI.

A jak konference probíhají?

- První část konference nastíní makroekonomický vývoj v EU a upozorní na pokles investiční dynamiky v Evropské unii, ke kterému došlo po hospodářské a finanční krizi v letech 2008–2009. Prezentační představitel představí nové formy financování s podporou EU, které směřují od dotační formy stále více směrem k novým instrumentům (zejména úvěrům a garancím).
- Ve druhé části zástupci bankovního sektoru představí existující finanční produkty spojené s Evropským fondem pro strategické investice (EFSI) – zejména úvěry nebo garance. Řada domácích bank již úvěrové produkty s podporou EU/EFSI nabízí, avšak znalost těchto produktů mezi podnikateli zůstává nízká.
- Třetí část nabídne praktické informace a návody k využití nových finančních nástrojů. Zástupci soukromého sektoru ukáží konkrétní projekty, které využily podporu EFSI.

Konference přihlížejí k regionálním tématům a **probíhají v těchto městech:**

Datum	Místo konání	Téma
19. dubna 2017	Plzeň	Strojírenství/innovace
20. dubna 2017	Liberec	Financování korporátního sektoru
16. května 2017	Ostrava	Brownfields
17. května 2017	Hradec Králové	Financování veřejné sféry (smart cities)
24. května 2017	Brno	Inovace, High tech
25. května 2017	Zlín	Průmysl 4.0 a Společnost 4.0

Zdroj: Zastoupení Evropské komise v ČR

V rubrice InfoServis zobrazujeme nadcházející zasedání klíčových rozhodovacích orgánů EU, která jsou doplňována dalšími významnými událostmi. Agenda jednání těchto klíčových orgánů je připravována často jen několik dní před vlastním jednáním a je možno ji vyhledat na těchto odkazech: <http://europa.eu/newsroom/calendar/>; <https://www.eu2017.mt/en/Events/Pages/Events.aspx>

InfoServis

Zasedání klíčových institucí EU

11. 5. 2017	Lucemburk, Lucembursko	18. 5. 2017	Lucemburk, Lucembursko
- Zasedání Rady pro zahraniční věci		- Zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci	
15. 5. 2017	Lucemburk, Lucembursko	22. 5. 2017	Brusel, Belgie
- Zasedání Rady pro zahraniční věci		- Euroskupina	
15. – 18. 5. 2017	Štrasburk, Francie	23. 5. 2017	Lucemburk, Lucembursko
- Plenární zasedání Evropského parlamentu		- Zasedání Rady pro hospodářské a finanční věci	
16. 5. 2017	Brusel, Belgie	29. – 30. 5. 2017	Brusel, Belgie
- Zasedání Rady pro obecné záležitosti		- Zasedání Rady pro konkurenceschopnost	
18. – 19. 5. 2017	Lucemburk, Lucembursko	31. 5. – 1. 6. 2017	Brusel, Belgie
- Zasedání Rady pro zahraniční věci		- Plenární zasedání Evropského parlamentu	

Zdroj: www.europa.eu, <https://www.eu2017.mt/en/Events/Pages/Events.aspx>, přístup ke dni 28. 4. 2017

Dotační kalendář aneb přehled vybraných výzev

Název výzvy	Číslo výzvy	Příjem žádostí	
		Od	Do
Integrovaný regionální operační program			
Výstavba a modernizace přestupních terminálů II.	76	05 / 2017	09 / 2017
Operační program Životní prostředí			
Zajistit povodňovou ochranu intravilánu (1.3)	62.	15. 6. 2017	31. 8. 2017
Posílit biodiverzitu (4.2)	58.	15. 6. 2017	15. 9. 2017
Zlepšit kvalitu prostředí v sídlech (4.4)	60.	15. 6. 2017	15. 9. 2017
Posílit přirozené funkce krajiny (4.3)	59.	15. 6. 2017	15. 9. 2017
Operační program Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost			
Inovační vouchery	II.	06 / 2014	05 / 2018
Partnerství znalostního transferu	III.	06 / 2017	11 / 2017

Zdroj: www.edotace.cz/kalendar; pozn.: názvy výzev obsahují odkaz na bližší informace

K udržení kurzu české měny na hranici 27 korun za euro se ČNB rozhodla před necelými 4 lety. Letošní začátek dubna se pak nesl ve znamení ukončení tohoto závazku. Hlavním cílem bylo oživení cenového růstu a jeho přiblížení k inflačnímu cíli ČNB. Úspěšnost a zhodnocení kurzového závazku vám ve svém příspěvku přiblíží náš kolega Michal Skořepa.

KURZOVÝ ZÁVAZEK ČNB 2013-2017: PŘEDBĚŽNÉ HODNOCENÍ

V listopadu 2013 se Česká národní banka rozhodla udržovat kurz na 27 korunách za euro a tento svůj závazek ukončila v první dubnový čtvrtek letošního roku. Celý tento manévr bude mít dopady na českou ekonomiku ještě po mnoho dalších měsíců, a nejspíš dokonce let. Přesto: jak by z mého pohledu vypadalo předběžné vysvědčení pro ČNB?

Jako hlavní úspěch závazku se obvykle uvádí skutečnost, že napomohl obnovení růstu české ekonomiky, poklesu nezaměstnanosti, posílení pozice české produkce v zahraničí a podobně. Na tomto poli jistě kurzový režim ČNB určitý přínos měl, jakkoli byl tento přínos zředěn tím, že většina firem částečně prodává v eurech i kupuje v eurech.

Hlavním cílem ale bylo vrátit tehdy čím dál víc skomírající cenový růst do blízkosti inflačního cíle ČNB ve výši 2 procent. Plán byl takový, že slabší kurz zlevní českou ekonomiku vůči zahraničí, a toto zlevnění bude následně odstraněno znovuzdražením skrze rychlý růst cen - výrazně rychlejší než v zahraničí. A tady je třeba s výhodou zpětného pohledu čestně přiznat, že se věci úplně nepovedly.

Hlavní vadou provedení byl podle mého soudu časový rozměr režimu. Dnes už sice víme, že šlo celkově o téměř tři a půl roku, ale v průběhu těchto roků ČNB vyhlášovala závazek směrem dopředu vždy na dobu, která byla z pohledu firemního plánování příliš krátká. Nejdelší příslib slabého kurzu zazněl v létě 2014, a to na rok a půl.

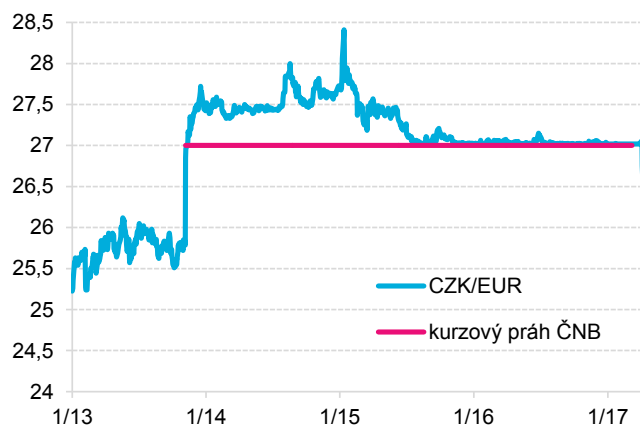
Mnohé podniky - a to mně potvrdily i hlasy z firemní sféry - proto nejspíš vnímaly slabý kurz jen jako krátkodobý, přechodný bonus, a odmítaly mu přizpůsobit ceny a mzdy. Na hru, kterou ČNB vymyslela, tedy odmítaly přistoupit. České ceny oproti těm eurovým rostly sice rychleji, ale rozhodně méně, než by odpovídalo oslabení kurzu, které nastalo po zásahu ČNB. Není pak ovšem divu, že mnozí čekali ono znovuzdražení nikoli především přes inflaci, jak původně chtěla ČNB, nýbrž přes opětovné posílení kurzu, jen co ho ČNB pustí ze svého intervenčního řetězu.

V případě dokonale provedeného a všeobecně respektovaného kurzového manévru by toto očekávání kurzového posílení mělo nastat jen v omezené míře - jen tolik, co by odpovídalo nárůstu úrokových sazeb plánovanému ČNB brzo po skončení

intervencí. Ve skutečnosti však očekávání posílení koruny sílilo i poté, co začalo být jasné, že ČNB úrokové sazby po skončení intervencí jen tak nezvyšší.

Do české měny toto očekávání postupně v průběhu intervenčního režimu nalákalo řádově 2 tisíce miliard korun spekulativních peněz z celého světa. Ty teď netrpělivě čekají na svůj kurzový zisk, aby zas mohly z koruny odejít za výdělkem někam jinam. Není třeba dodávat, že pobyt těchto „cizích vojsk na našem území“ deformuje a ještě dlouho bude deformovat některé důležité parametry české ekonomiky, jako jsou ceny aktiv nebo právě kurz koruny.

Vývoj kurzu CZK/EUR

Zdroj: ČNB

Uvedené poznámky ale nejsou v žádném případě myšleny jako kritika české centrální banky. Koneckonců po většinu těch tří a půl let jsem byl poradcem bankovní rady ČNB, takže malý střípek takové kritiky by padal i na mou vlastní hlavu. Kurzový závazek byl aktem, který neměl v dějinách měnové politiky žádný předobraz (rozhodně jím není často citované Švýcarsko, které je ve zcela jiné situaci). Šlo tedy o „průzkum bojem“, a tak není divu, že ne všechno šlo zcela podle plánu.

I tak ale celá akce bude mít podle mého soudu velký obecnější přínos z hlediska budoucí měnové politiky. ČNB si totiž upevnila pověst instituce, která velmi přísně hlídá plnění svého cíle ve výši dvouprocentní inflace, a to zdola stejně jako shora. Tím se posílí očekávání firem, domácností, investorů a všech dalších hráčů v ekonomice i na trzích, že česká inflace bude obvykle blízko oné cílové dvojky. Stabilní očekávání pak povedou ke stabilnější skutečnosti. A právě péče o makroekonomickou stabilitu je samotnou podstatou existence měnové politiky ČNB.

Michal Skořepa, Ekonomické a strategické analýzy ČS

Evropská unie se v současnosti nachází na rozcestí. Je zmítána protiintegračními náladami a potýká se s odchodem jednoho z dlouholetých členů. Mnohem častěji jsou pak vyzdvihovány nezdary a úspěchům, které evropský projekt přinesl, je věnována nedostatečná, ne-li žádná pozornost. Dalším z klíčových milníků evropské integrace jsou prezidentské volby ve Francii.

Hlavní téma

EU NA KŘÍŽOVATCE: MNOHO K POCHLUBENÍ, MNOHO KE ZLEPŠENÍ

ÚVOD

Nástup do letošního jara byl z pohledu bilancování přínosů evropské integrace i jejích realistických budoucích vyhlídek mimořádně zvláštní. I přesto, že hodně záleží na tom, jaký časový horizont či obsahovou výseč zvolíme jak při pohledu

zpět, tak naopak při výhledu vpřed, téměř pokaždé se nám objeví obraz rozporuplný, smíšený, nejednoznačný.

Nejsme si najednou jisti ani tím, co jsme ještě nedávno považovali za jednoznačný přínos.

ROZPORUPLNOST SOUČASNÉHO OBDOBÍ

Tato schizofrenie se v koncentrované podobě objevila zvláště na sklonku března, kdy jsme registrovali během několika dnů jak připomenutí si 60. výročí podepsání Římských smluv, na jejichž základě bylo vytvořeno to nejdůležitější, čím spojená Evropa dodnes disponuje – tedy Jednotný vnitřní trh, aby téměř doslova za pár dnů oznamovala britská premiérka Theresa May předsedovi Evropské rady Donaldu Tuskovi, že dochází k aktivaci do nedávna neznámého článku 50, který byl do Lisabonské smlouvy (Smlouvy o EU) vtělen spíše pro každý případ s vírou, že se ukáže jako nepotřebný, a který umožní, že poprvé za těchto 60 let některý členský stát zmizí ze stálé prezenční listiny těch, kdož Evropskou unii tvoří. Také tímto okamžikem se veškeré dokumenty, hovořící o budoucích vyhlídkách zaměřují již pouze na EU-27.

Ona rozporuplnost je v nynějším období současně dosti živena náladami. Náladami pohříchu skeptickými, odsuzujícími a odmítajícími. Při bilancování čehokoliv je dobré, když je hodnocení činěno s chladnou hlavou, bez zvířených emocí a podle kritérií, která považujeme za objektivní a všeobecně přijímaná.

V současné době je však vyhocený sentiment velmi zásadním parametrem tohoto hodnocení, který logicky upozaduje objektivní a vyvážený pohled na věc.

I přes tuto rozporuplnost současného období nelze rezignovat na jednu z největších potřeb, které evropský integrační vývoj má – na maximálně možné objektivní zhodnocení oněch uplynulých 60 let, na srozumitelnou identifikaci silných i slabých stránek evropské integrace, jejích hrozeb i rozvojových příležitostí, a na uskutečnění potřebné reflexe.

Nebude-li vytvořena autoritativní bilance uplynulých šesti dekad, jež nadto bude odpovídajícím způsobem komunikována, hlas lidu vůči evropskému projektu bude podléhat nadále silným tlakům populistické lidové tvořivosti, které budou i nadále tvrdit, že výdobytky, které uplynulých 60 let přineslo, jsou vlastně samozřejmostí (na kterou se tak rádo zapomíná či o které se nepřemýšlí), a současně bude nadsazovat více či méně

malicherné problémy, a tyto označovat za nevyléčitelný vřed, který neumožňuje smysluplnou cestu vpřed, a jako alternativu nabízet národně orientovaná a vůči druhým ochranná, izolacionistická řešení.

Objektivní pohled zároveň musí postihnout systémové i parametrické či procesní poruchy, kterých evropský integrační proces zdaleka není zcela prost, a nabídnout jejich řešení.

Jednou z nich je stále mimo jiné mimořádný výskyt nejrůznějších projevů pokrytectví, silného přesvědčení, že evropská integrace má jen jedinou variantu svého vývoje, o které se nediskutuje.

Po A však musí přijít i B; tím je ona požadovaná reflexe, která poté, čím si Evropa prošla již někdy od řešení následků krize, přes okolnosti vedoucí k brexitu, až k omezené schopnosti postavit se čelem problémům zjevně celoevropského významu, dostavuje se zatím mimořádně zvolna a váhavě.

Robert Schuman a jeho přednesení deklarace z 9. května 1950, která vedla k vytvoření Evropského společenství uhlí a oceli, tedy základu dnešní Evropské unie

„Světový mír by nemohl být zachován bez tvůrčího úsilí, jež je úměrné nebezpečím, která tento mír ohrožují.“

Schumanova deklarace

HODNOCENÍ A REFLEXE

Náznak takovéto reflexe, jejímž výsledkem bude to, že evropské instituce se budou prioritně věnovat nevelkému počtu zcela zásadních celoevropských témat na straně jedné (dokončení Jednotného vnitřního trhu obecně i v jeho zásadních strategických oblastech – energetika, digitalizace, služby, pohyb pracovníků, finanční zprostředkování; dokončení konceptu Hospodářské a měnové unie; zajištění adekvátní výše fiskálního přerozdělováním prostřednictvím reformy financování EU, především Rozpočtu EU; posílení důrazu na bezpečnost Evropy; zesílení pozice Evropy v globálním kontextu), a přestanou „strkat nos“ do stovek a tisíců aktivit, které jsou daleko efektivnější a přímočařejší řešitelné na úrovni národních států a jejich regionů, byl patrný v jednom z nedávných projevů předsedy Evropské komise Jean-Claude Junckera. Ona patrnost se projevovala v tom smyslu, že instituce EU se prioritně zaměří na posílení základních pojmů, které drží společnou Evropu stále pohromadě, a nebudou ulpívat na spoustě detailů, s nimiž si lépe poradí členské státy.

Tento typ reflexe by silně korespondoval i s vyhodnocením toho, proč vlastně k brexitu dochází. Řada z těchto problémů má společného jmenovatele, jímž je v kusé stručnosti to, aby každý dělal, co jeho jest, a nepatříčně nenarušoval hájemství druhého.

Přesto však ani s tím bazírováním na technických detailech (jež se nyní zdají být pomíjivé a nadbytečné) to v jisté integrační vývojové etapě nebylo tak jednoznačné. To bylo v době těsně před spuštěním Jednotného vnitřního trhu (jak řečeno, největšího dosavadního úspěchu integračního snažení) na konci 80. let a na počátku let 90., kdy bylo nutné vytvořit nejen procesní kroky k uvolnění hranic mezi členskými státy (jež se následně vyvinuly v Schengen), ale též k technické harmonizaci zboží tak, aby automobil, televizor, stroj, investiční celek či jen holicí strojek nebo lampička na noční stolek, vyrobené v jednom členském státě, daly bez dodatečných adaptérů (a nákladů) hladce použít i v ostatních částech volného trhu. Toto období technické harmonizace bylo ve své době fatálně důležité a bez něho bychom mohli o volném trhu hovořit pouze jako o nenaplněné šanci. Drtivá většina technických standardů je nyní již dávno harmonizována a technické přizpůsobení vlastností výrobků je již natolik

zakořeněno do strategií výrobních programů, že je též považováno za samozřejmé. A další utahování prostoru pro další a další technické standardy se zdá být jako nadbytečné. Obecným ponaučením pak je, že evropská agenda se musí přizpůsobovat přirozenému vývoji a zaměřovat se a především na budoucí vývoj, nikoliv na setrvačnou ochranu priorit již dávno minulých. Musí se stát arzenálem hledícím na budoucí „bitvu“, nikoliv na „bitvy“ minulé.

Nynější období mezi výročí Římských smluv (25. března) a připomínkou Dne Evropy (9. května), doprovázené aktivizací brexitu, vskutku vyžaduje potřebu ohlédnout se, vyhodnotit a reflektovat.

Dokument, který mimo jiné umožňuje toto hodnocení učinit a nabízí pro něj velmi solidní podklad, je Bílá kniha o budoucnosti Evropy, přednesená předsedou Junckerem již 1. března. Na ní poté již navazuje série pěti diskusních dokumentů Evropské komise, z nichž poslední má být uveden na sklonku letošního prvního pololetí, k jednotlivým významným aspektům procesu evropské integrace.

Procesu reflexe současně mohou bránit určité překážky. Pokud se projevy počínající reflexe objevují v konání nejvyšších představitelů EU, zdaleka ještě není vyhráno. Duch reflexe by měl prostoupit skrze všechny instituce EU, nejpatrnější by měl být v případě Evropské komise, jejímž posláním je připravovat věcnou náplň projednávané agendy a poté, co je na úrovni Rady EU a Evropského parlamentu přijata, ji napomáhat – v úzké součinnosti s členskými státy – uvádět do života. A právě v této oblasti lze tušit největší riziko toho, že obsah této agendy bude i nadále příliš detailní a v rozporu s principem subsidiarity, který by měl být uvědomován při každé exekutivní situaci. Nadto je zde skupina vysoce postavených úředníků (z nichž mnozí strávili dvě i tři dekády, stoupali pozvolna po profesním žebříčku a dosáhli na velmi zajímavé pracovní pozice), jejichž motivace měnit léta (i jimi samými) zavedené pořádky a procedury je velmi nízká.

Dohodneme-li se na tom, že Bílá kniha o budoucnosti Evropy představuje poměrně vhodnou platformu k oné potřebné inventuře i následné reflexi, podrobme ji truchu detailnějšímu analytickému rozboru.

MOŽNÉ VÝVOJOVÉ SCÉNÁŘE

Inventura. Zvláště v čase zhoršující se bezpečnostní situace je možné si daleko výmluvněji uvědomit, že mír opravdu není samozřejmost; myšlenka sjednocené Evropy, jež ještě o sedm let předcházela podepsání Římských smluv (a díky které si 9. května připomínáme Den Evropy) rozhodujícím způsobem vycházela z přesvědčení, že nedávné válečné nepřátele je nutno propojit v podobě hospodářské spolupráce a sdíleného

rozhodování a výkonu při jejím naplňování. Cesta k míru však mohla již v nultém, zahřívacím kole představovat zásadní překážku pro vznik evropské integrace, když již v polovině 50. let byl opuštěn a nenaplněn tehdejší návrh na zřízení Evropského obranného společenství; tehdejší nezdar vedl k přeskupení sil na ekonomické formy spolupráce a tato cesta daleko zásadněji přispěla ke sblížení a propojení jednotlivých členů.

Hlavní téma

Vytvořit Jednotný vnitřní trh byla alfa a omega této ekonomické formy součinnosti. To se povedlo oficiálně v roce 1993; přes všechny neuvěřitelně pozitivní proměny v možnostech alokovat kapitál, vyvážet zboží a služby, či pohybovat se na trhu práce, existuje celá obrovská škála přesně identifikovaných překážek, jež brání tomu, aby byl Jednotný vnitřní trh považován za téměř dokonalý.

Navíc v nynějším duševním rozpoložení jsou dokonce v některých členských státech považovány tyto překážky vesměs ochranného charakteru považovány za přínosné a na nich jsou stavěné některé národně-izolacionistické konstrukty, jež přispívají k drolení jednotné Evropy.

Vytvořit Jednotný vnitřní trh v podmínkách nestejně ekonomicky rozvinutých zemí vyžaduje existenci nástrojů a politik, které budou tyto rozdíly odstraňovat do té míry, že Jednotný trh se stane pro všechny členské státy a jejich regiony stejně dostupný a jeho efekty stejně dosažitelné. Pro tento účel zde máme Rozpočet EU, Evropskou investiční banku a některé další nástroje financování, působící v naznačeném duchu.

V průběhu 80. let, v době převažujícího optimismu a nekonečných ambicí, nabyli vůdci tehdejších Evropských společenství přesvědčení, že bude-li Jednotný vnitřní trh fungovat tak, jak si představují a jak fungovat může, představuje existence fragmentovaných národních měn a autonomních, ba v některých případech si konkurujících měnových politik v rámci tohoto trhu, spíše nákladnou překážkou, než přínos. A proto se na počátku 90. let proces evropské integrace stává Evropskou unií a její vlajkovou lodí Hospodářská a měnová unie a její integrační vrchol – společná evropská měna (zajímavé je, že její název byl stanoven až tři roky poté, co bylo rozhodnuto o jejím vzniku).

A do toho ještě přišla vlna revolucí ve střední a východní Evropě, jejíž vyústění na první pohled vedlo též k tomu, že nové demokracie se dříve či později staly součástí evropského integračního proudu. Tím byl odstartován proces bezprecedentního rozšíření EU (prozatím ve třech vlnách let 2004, 2007 a 2013), po kterém se počet členských států téměř zdvojnásobil, taktéž pak o členy, jejichž ekonomická úroveň nebyla vyšší než 20% hladiny nejvyspělejších západních států.

Nejen v procesu rozšíření, ale ještě patrněji při vzniku euro-zóny a společné evropské měny, se do konfliktu začaly dostávat kvůli rozevírajícímu se vějíři rozmanitostí v početné stále silnější Unii politický a věcný úhel pohledu (jehož řešení je velmi nákladné a zakládá dále na řadu budoucích problémů).

Politický pohled říká, že by se na integračním dění měli podílet pokud možno všichni, ten věcný, povětšinou ekonomický, pak oponuje, že mohou vstoupit pouze ti, kteří splní požadovaná kritéria (to se týká například ekonomických předpokladů pro členství v euro-zóně, které, pokud by byly dodržovány, by některým zemím jednoduše neumožnily vstoupit), až po vlastní

členství, které by též mělo být spojeno s ekonomickou, sociální či kulturní podobností. Právě tyto obrovské ambice 80. a 90. let možná vedly k nahromadění a navršení problémů, které se naplno projeví nyní. Každopádně se lze domnívat, že tyto problémy jsou v rámci EU řešitelné; jsou nadto daleko spíše řešitelné v EU, než na „vlastní pěst“. I z tohoto důvodu lze brexit považovat za řešení, mající s racionalitou pramálo společného.

Mír představoval trvalý a udržitelný princip, které bylo nutné naplnit obsahem; tímto obsahem se stal dlouhodobý proces vytváření Jednotného vnitřního trhu, jež pozvolna odstraňuje rozdíly mezi jednotlivými, na počátku zásadně odlišnými národními trhy. Čím lépe Jednotný vnitřní trh funguje, tím více se jednotlivé národní ekonomiky stávají propojenější a závislejší na těch z jiných členských států. A činit toto úsilí při zásadně narůstajícím počtu členů uskupení bylo o to komplikovanější. A minimálně po značnou většinu onoho 60. letého období také úspěšně podařilo naplnit onen obsah.

Scénáře. Výhled do roku 2025 v Bílé knize o budoucnosti Evropy obsahuje pět scénářů, u nichž si však objektivní a realistický čtenář záhy uvědomí, že vůči nim ještě existuje několik dalších alternativ (aniž by si přál jejich naplnění).

Italský plakát k oslavě podepsání Římských smluv (1957)

„United Europe to progress and Peace“

Je zřejmé, že v čase připomínání si tak zásadního momentu ve vývoji evropského integračního procesu není zcela na místě črtat katastrofické scénáře, přesto však by objektivní analýza měla upozornit na netriviální rizika dalšího pokračování destruktivních a odstředivých sil.

Scénář pokračování v dosavadní praxi: vychází z implicitního přesvědčení, že nynější Evropská komise (jež funguje od listopadu 2014) je nositelem těch správných reforem a cest k vyvedení EU z nynější neblahé situace. Tak to ovšem není. Výběr prioritních věcných oblastí je zřejmě správný, určité v oblasti Jednotného trhu a obchodu.

Nicméně mezi prioritními oblastmi je toliko nastíněno téma, nikoliv směr řešení. Není pochyb o tom, že společný postoj Evropy v oblasti energetiky a digitalizace je správný a představuje právě ty oblasti, na které by se měly instituce EU zaměřit; nicméně text nenabízí ani náznak toho, v čem spočívá společný jmenovatel Energetické unie či digitálního trhu tak, aby korespondoval se scénářem pokračování v dosavadní praxi.

Téma dokončení EMU je též odbyto poukazem na nedávné kroky vedoucí k jejímu završení, nicméně teze v duchu zajištění její praktické funkčnosti, porovnání euro-zóny roku 2007 s euro-zónou nynější optikou nástrojů, které do tohoto soukolí přibyly, či naznačení cesty, jak posílit disciplínu v rámci euro-zóny, případně otevřít prostor pro její případné rozšíření, by bylo též více než žádoucí. I postoj k Rozpočtu EU cestou jeho částečné modernizace může být považován za příliš opatrný a mělký. Zjevným nedostatkem je v tomto ohledu absence oné výše uváděné reflexe, která z prvního scénáře není příliš patrná.

Scénář pouze Jednotný trh: mohl by se zdát být na první pohled defenzivní, ale ve skutečnosti tomu tak být nemusí. Výše jsme poznamenali, že Jednotný vnitřní trh by měl představovat to nejniternější a nedotknutelné, dále jakkoliv nedělitelné jádro, na kterém je projekt evropské integrace postaven. Současně bylo podotknuto, že toto jádro je stále daleko od svého optima. Scénář vychází z předpokladu, že EU se nebude schopna dohodnout na ostatních oblastech mimo Jednotný trh, a proto jí nezbude nic jiného než se zaměřit na Jednotný trh. Scénář však předjímá spíše rozmělnění jeho parametrů, když akcentuje prohlubování rozdílů mezi členskými státy. Nynější rozpory v oblasti volného pohybu osob jsou i za osm let považovány za danost a volný pohyb nemusí být podle scénáře zaručen. V tomto pojetí scénář vyhlíží skutečně

rezignovaně a ze všech pěti nejsilněji předjímá možné rozklížení EU. Lze jej však uchopit zcela jinak. Jako osmileté úsilí na cílené odstranění překážek na Jednotném vnitřním trhu, včetně výrazného posunu v liberalizaci služeb a omezení přetrvávajících národních restrikcí při volném pohybu osob. Na základě toho, že Jednotný vnitřní trh posílí svoji homogenitu, otevře se přirozená poptávka i po ostatních, navazujících proudech integrace (posílí se zájem, aby dobře fungovala euro-zóna, podpůrné politiky financované z Rozpočtu EU i důraz na společnou obranu a bezpečnost).

Kultivací a završením Jednotného vnitřního trhu lze vytvořit přirozenou základnu pro hlubší formy integrace v rámci EU. Scénář státy které chtějí, dělají více může být pragmaticky nahlížen jako přechodná integrační fáze, která nemá zpomalit a přibrzdit integrační vývoj. Současně v sobě obsahuje riziko více-rychlostní integrace za předpokladu, že se naskytne možnost Europe a-la carte i v oblastech, které by neměly být předmětem volby. To se týká především Jednotného trhu. Zřejmě by neměl nikdo bránit členským státům v účasti na dalších aktivitách a využití prostoru pro intenzivnější podobu propojení a součinnosti. A vždy by měla existovat možnost, aby se opt-out země mohly bez diskriminačních podmínek připojit k tvrdému jádru, splní-li podmínky věcné.

Scénář dělat méně, zato efektivněji je z pohledu analytického komentáře vhodné rozdělit na dvě části. Ohledně požadavku efektivněji nemůže být pochyb za žádných okolností; klíčové je slovo méně – má-li představovat odraz požadované reflexe v duchu principu subsidiarity a zaměření se na skutečné priority s EU Added-value, nelze tento scénář zpochybnit. Jsou však naopak oblasti, kde méně znamená riziko rozpadu. Ve výběru toho, kde ubrat, je třeba být velmi pozorný.

Scénář dělat mnohem více společně nenachází nyní odpovídající politickou podporu napříč všemi zeměmi EU; sama EU na něj není nyní připravena; jeho přijetí by bylo opakováním rizika nadměrných ambicí z 80. a 90. let. Tím však v žádném případě není řečeno, že po splnění předchozích domácích úkolů nebude možné se k tomuto scénáři vrátit; bude to však zřejmě v delším časovém horizontu, než v roce 2025.

Dlouhodobě je to nepochybně pro Evropu nejpriznivější scénář; jeho předčasné přijetí by však mohlo znamenat odstřel celého integračního dění. Sympatické nadto je na tomto i předchozím scénáři, že předpokládá tolik potřebnou zásadní reformu Rozpočtu EU.

CO DÁL ?

Zjevně to Bílou knihou o budoucnosti Evropy nekončí. Světlo světa již spatřil v závěru dubna první z diskusních dokumentů Evropské komise, které budou na obecný charakter Bílé knihy navazovat v konkrétních podmínkách jednotlivých klíčových témat.

To dubnové se týkalo sociálního rozměru Evropy, jedné z nejdůležitějších věcí nynější diskuse o budoucnosti

Evropské unie, pohříchu též jedné z největších potenciálních rozbušek. Další budou následovat na témata využití potenciálu globalizace, budoucnosti EMU, budoucnosti evropské obrany a budoucnosti financí EU. Budou-li tyto kroky obsahovat vskutku upřímnou ochotu k nápravě, důkladnou analýzu a na ní navazující reflexi, neměli bychom ještě nad budoucností evropské integrace lámat hůl.

Rubrika Průvodce podnikáním je součástí poradenského programu „Průvodce podnikáním v zahraničí“, v rámci kterého poskytujeme našim klientům z řad malých a středních podniků informace, jak úspěšně expandovat do zahraničí a jaké je zde čeká podnikatelské klima. V květnovém vydání se zaměříme na zemi, kterou čekají důležité prezidentské volby - Francii.

Průvodce podnikáním

FRANCIE

Základní údaje

Oficiální název	Francouzská republika
Počet obyvatel	66 759 950 (2016)
Rozloha	551 500 km ² + 92 301 km ² zámořská území
Měna	euro (od 1. 1. 1999)

Zdroj: The World Factbook

Francie je parlamentní republikou s polo-prezidentským systémem. Prezident je volen na 5 let přímou volbou s možností jednoho znovuzvolení (od roku 2012 prezidentem Francois Hollande). Nové volby se konaly 23. dubna 2017, ve kterých se do druhého kola dostali Emmanuel Macron (23,7 %) a Marine Le Pen (21,5 %). Další kolo proběhne 7. května. Parlament je dvoukomorový – Národní shromáždění, které se skládá z 577 poslanců, má pětileté volební období a každé volby se konají společně s prezidentskými. Druhá komora parlamentu, Senát, je nerozpuštělný a každé tři roky se obnovuje polovina senátorů. Senátoři jsou voleni nepřímo prostřednictvím zástupců území a jejich počet nesmí přesáhnout 348.

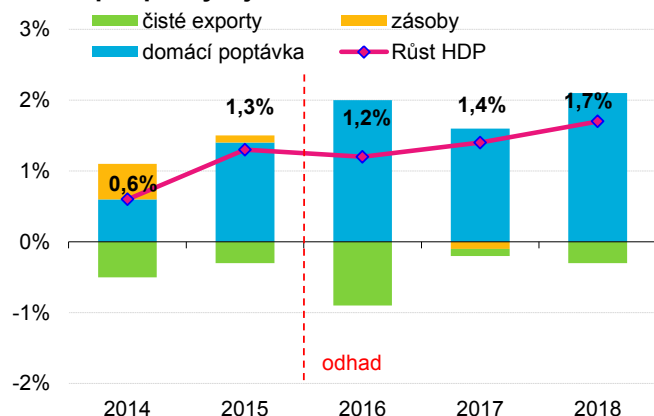
Zahraniční obchod

Do Francie se nejvíce dováží stroje a zařízení, dopravní prostředky, chemikálie a ropa. Největšími dovozními partnery v roce 2015 byly státy Německo (18 %), Belgie s Lucemburskem (7,9 %) a Itálie (7,7 %). Exporty (2015) většinou směřují do Německa (14 %), Spojeného království (7,4 %) a Belgie s Lucemburskem (7,3 %). Francie vyváží především stroje a zařízení, plasty, chemikálie, léky, železo a nápoje.

Makroekonomický výhled

V roce 2016 došlo k mírnému poklesu hospodářského růstu na 1,2 % z 1,3 % z roku 2015. Růst byl tažen především domácí

HDP a příspěvky k jeho růstu

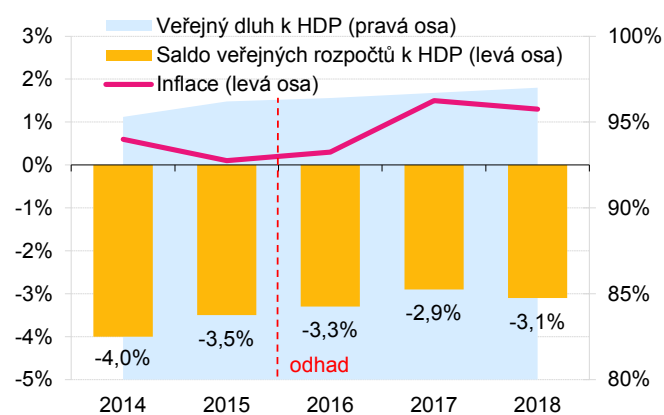

Zdroj: Evropská komise

poptávkou a investicemi. V dalších letech se očekává mírné zrychlení tempa růstu a to v roce 2017 na 1,4 % a v roce následujícím na 1,7 %. Je však očekáváno zpomalení růstu domácí poptávky a to z důvodu rostoucích cen ropy. Negativní příspěvek čistého exportu by se měl mírně snížit, hlavně z roku 2016, kdy dosahoval -0,9 %. Během let 2017 a 2018 je očekávána normalizace exportů, přičemž by se měly vrátit minimálně na úroveň z roku 2014. Importy budou naopak zpomalovat a to především z důvodu oslabující domácí poptávky. Slabý ekonomický výkon se odrazí i ve stále vysoké nezaměstnanosti a v pokračující absenci inflačních tlaků.

Veřejné finance a ceny

Zdroj: Evropské komise

Trh práce

Mezi problémy francouzské ekonomiky patří nepružný trh práce, tamější míra nezaměstnanosti se pohybuje kolem 10 % (pod 10 % by se měla míra nezaměstnanosti podle predikce dostat v roce 2017) tedy cca o více jak 5 procentních bodů výše než v ČR.

Francouzská minimální mzda v evrovém vyjádření dosahuje téměř 4 násobku české minimální mzdy.

Základní ukazatele trhu práce

Míra nezaměstnanosti (únor 2017)	10,0 %
Produktivita práce k Ø EU (2015)	127 %
Minimální měsíční mzda (2017)	1 480 €

Ø měsíční náklady práce (2016)	Francie	ČR
Podnikatelská sféra	4 755 €	1 637 €
Zpracovatelský průmysl	4 909 €	1 571 €
Velkoobchod a maloobchod	4 009 €	1 544 €
Doprava a skladování	4 267 €	1 475 €

Zdroj: Eurostat

Základy obchodního práva

Francie investorům nabízí možnost založení některé z forem obchodních společností (společnost s ručením omezeným, akciová společnost, akciová společnost zjednodušená, evropská společnost), založení reprezentační kanceláře nebo pobočky.

U SARL (obdobě české s.r.o.) není stanoven minimální základní kapitál. Legislativa připouští vložit do základního kapitálu hodnotu času, práce i odborných znalostí společníků. Jejich počet může být mezi 2 až 100 (existuje speciální typ pouze pro jednoho společníka, EURL).

U akciové společnosti činí minimální základní kapitál 37 tisíc eur. K založení akciové společnosti je potřeba alespoň 7 fyzických nebo právnických osob, to ale neplatí pro zjednodušenou formu akciové společnosti, kterou může založit jedna či více osob.

Daně

Daňový systém je ve Francii poměrně složitý. Je to dáno nejen větším počtem jednotlivých daňových sazeb a častou progresí, ale třeba i lokálními daněmi nebo různými přírážkami.

Základní sazba daně francouzských společností je 33,33 %. Tato sazba by se však měla postupně do roku 2020 snižovat až na 28 %.

Daň/odvod	Sazba
Korporátní daň	33,33 %
Daň z příjmu jednotlivců	0 % / 14 % / 30 % / 41 % / 45 %
DPH (základní / snižená / super snižená)	20 % / 10 % / 5,5 % / 2,1 % / 0 %

Zdroj: Ministerstvo financí

Společnosti navíc platí sociální přírážku ve výši 3,3 % z odvedené korporátní daně přesahující hranici 763 000 eur. Daň z příjmu jednotlivců je ve Francii progresivní.

Nejvyšší 45% sazba je stanovena pro roční příjmy přesahující 152 261 eur. Základní sazba DPH je ve výši 20 %, následují dvě snížené sazby - 10% (pro potraviny, některá léčiva) a 5,5% (na knihy, léčiva pro postižené) - a jedna supersnížená sazba ve výši 2,1 %, která je určena pro noviny a některé léky. Osvobozena od daně je mezinárodní přeprava (kromě silničních a vnitrozemských vodních cest).

Energetika

Ještě poměrně nedávno byla cena elektřiny pro velkoobdoběratele ve Francii vyšší než v ČR. Od roku 2014 cena elektřiny v ČR postupně klesá. V roce 2016 byla cena elektřiny ve Francii 0,0993 EUR/kWh tedy zhruba o 35 % výše než v ČR.

Cena plynu je v zemi galského kohouta dražší (zhruba o 20 %), v prvním pololetí roku 2016 cena klesla z více jak 10 eur za gigajoul na 9,25 eur. Při výrobě elektrické energie Francie spoléhá ze třetí čtvrtiny na jadernou energii a ze 17 % na obnovitelné zdroje.

Investiční pobídky

Investiční pobídky jsou zaměřeny na oblast zaměstnanosti – ochrana existujících pracovních míst, tvorba nových, zlepšení najímání pracovníků, kteří obtížně nalézají zaměstnání. Další oblastí, která je ve Francii významně podporována je výzkum a vývoj.

Mezi hlavní investiční pobídky tedy patří daňová úleva v oblasti výzkumu a vývoje a daňová úleva v oblasti konkurenceschopnosti a zaměstnanosti (CICE) – kalkulována na základě hrubé mzdy, která nepřevyšuje více než 2,5x národní minimální mzdu.

Index	Pořadí států			Charakteristika
	Francie	ČR	z počtu	
Doing Business	29.	27.	190	Hodnotí podmínky pro podnikání (celkem 10 subindexů)
Index ekonomické komplexity	14.	9.	141	Úroveň produkčních možností země
Světový index míru	46.	6.	163	Bezpečnost dané země - celkem 23 indikátorů (kriminalita, přístup ke zbraním, politická nestabilita, sousedské vztahy apod.)
Index vnímání korupce	23.	47.	176	Míra vnímání korupce ve veřejném sektoru
Globální index konkurenceschopnosti	21.	31.	138	Mapuje prosperitu a produktivitu zemí
Energetická závislost (v %)	46 %	31,9 %	Ø EU - 54,1 %	Závislost země na dovozu energetických komodit

Zdroj: Doing Business Index 2017, Economic Complexity Rankings 2014, Global Peace Index 2016, Corruption Perceptions Index 2015, Global Competitiveness Index 2016-2017, Eurostat – Energy Dependence 2015

V květnovém vydání Měsíčníku EU aktualit se v rámci rubriky EU Seriál budeme věnovat oblasti, která je v povědomí veřejnosti možná méně známá. A sice územním investicím, které jsou významnou součástí politiky fondů Evropské unie v období 2014-2020. Co tento pojem zahrnuje a jaké jsou možnosti financování? Dozvíte se na řádcích níže.

EU Seriál

INVESTICE DO ÚZEMÍ 2014+

Územní investice jsou významným prvkem politiky ESI fondů pro programové období 2014-2020. Slouží k řešení vybraných metropolitních problémů vyžadujících integrovaný přístup. Tím se rozumí jak koncentrace aktivit, tak koncentrace zdrojů při shodě partnerů v území, aby byl výsledný efekt podpořených intervencí co největší.

Nejedná se o další operační programy, ale nástroje pro území metropolitních oblastí, které mají rezervovanou alokaci ve vybraných specifických cílech sedmi operačních programů ESIF (OP PPR, IROP, OP D, OP PIK, OP ŽP, OP Z, OP VVV), jejichž pravidly se žadatel řídí. Nicméně, ne každé území musí mít připravenou strategii pro všechny dané programy, konečné nastavení je vždy na vedení projektu v dané metropolitní oblasti.

Územní investice se dělí na dva typy – Integrované teritoriální investice (dále jen ITI) a Integrované plány rozvoje území (dále jen IPRÚ) – a pokrývají všechna krajská města a Mladou

Boleslav. Předkládání žádostí v rámci územních investic probíhá dvojím způsobem.

Společným rysem je centrální vyhlášení průběžné výzvy Řídicími orgány jednotlivých operačních programů a následné vyhlašování dílčích výzev Nositelů Strategii příslušných území. Rozdíl je v systému hodnocení projektů. Zatím co projekty podporované z Evropského fondu regionálního rozvoje (výjimku zde tvoří OP Praha – Pól růstu) jsou hodnoceny přímo Zprostředkujícím subjektem ITI, případně IPRÚ, výzvy financované z Evropského sociálního fondu a také projekty v rámci OP PPR jsou hodnoceny Řídicími orgány, tj. ministerstvy či jejich výkonnými agenturami, jak je tomu u běžných výzev.

Novým prvkem u územních investic je jednání Pracovních skupin. Zde mají uchazeči o dotaci příležitost představit a obhájit svůj projekt. Toto jednání je zpravidla veřejné a účastní se ho všichni adepti dané výzvy.

Rozdělení území a nejdůležitější podporované programy

Integrované teritoriální investice

Pražská metropolitní oblast: IROP – silnice II. a III. třídy, terminály, telematika, cyklopraha, předškolní vzdělávání, ZŠ a SŠ; OPPPR – záchytná parkoviště, bezpečnost veřejné dopravy; OPŽP – zajistit povodňovou ochranu intravilánu; podpořit preventivní protipovodňová opatření

Plzeňská metropolitní oblast: IROP – silnice II. a III. třídy, terminály, cyklopraha, trolejbusy, tramvaje, ZŠ, SŠ, sociální podniky, sociální služby, sociální bydlení; OP PIK – Spolupráce, Služby infrastruktury, Poradenství, Inovace, Potenciál; OPD – tramvajové trati; OP VVV – SC 1.2; OPŽP – snížit množství vypouštěného znečištění do povrchových i podzemních vod z komunálních zdrojů a vnos znečišťujících látek do povrchových a podzemních vod; OPZ - SC 1.1, SC 2.1

Ústecko-chomutovská aglomerace: OPD – tramvajové a trolejbusové trati; IROP – nízkoemisní vozidla, terminály, SŠ, sociální služby, sociální bydlení; OPŽP – dokončit inventarizaci a odstranit ekologické zátěže; OP VVV – SC 1.2; OPZ – SC 1.1, SC 2.1

Hradecko-pardubická aglomerace: IROP – nízkoemisní vozidla, terminály, telematika, cyklopraha, ZŠ, SŠ, VOŠ, památky, muzea, knihovny; OPD – trolejbusové a tramvajové trati, bezpečnost dopravy a telematika; OPŽP – snížit množství vypouštěného znečištění do povrchových i podzemních vod z komunálních zdrojů a vnos znečišťujících látek do povrchových a podzemních vod; zajistit dodávky pitné vody v odpovídající jakosti a množství; OP VVV – SC 1.2, SC 3.1, SC 3.2, SC 3.5; OP PIK – Aplikace, Inovace, Potenciál, Nemovitosti, Školící střediska, Služby infrastruktury

Brněnská metropolitní oblast: IROP – terminály, nízkoemisní vozidla, telematika, silnice II. a III. třídy, cyklopraha, předškolní vzdělávání, ZŠ, SŠ, volnočasové vzdělávání mládeže, sociální služby, sociální bydlení; OPD – tramvajové a trolejbusové trati, bezpečnost dopravy a telematika; OPŽP – zajistit povodňovou ochranu intravilánu; zvýšit podíl materiálového a energetického využití odpadů; OP PIK – Úspory energie v SZT, Služby infrastruktury; OPZ – SC 2.1.1

Olomoucká aglomerace: IROP – předškolní vzdělávání, ZŠ, SŠ, VOŠ, volnočasové vzdělávání mládeže, celoživotní učení, silnice II. a III. třídy, cyklopraha, terminály, bezpečnost v dopravě, nízkoemisní vozidla, památky, muzea, knihovny; OP PIK – Školící střediska, Služby infrastruktury, Technologie, Nemovitosti, Inovace, Patent, Potenciál, Aplikace, Inovační vouchery; OPD – tramvajové a trolejbusové trati, bezpečnost dopravy a telematika; OP VVV – SC 1.2; OPŽP – prevence vzniku odpadů; zvýšit podíl materiálového a energetického využití odpadů; OPZ – SC 1.1.1

Ostravská aglomerace: IROP – ZŠ, SŠ, volnočasové vzdělávání mládeže, celoživotní vzdělávání, sociální podnikání, památky, silnice II. a III. třídy, terminály, nízkoemisní vozidla; OPZ – SC 1.1.1; OP PIK – Aplikace, Klastry, Technologie, Nemovitosti, Školící střediska; OP VVV – SC 1.2; OPD – tramvajové a trolejbusové trati, bezpečnost dopravy a telematika; OPŽP – zvýšit podíl materiálového a energetického využití odpadů

Pozn.: Informace o podporovaných programech v rámci Integrovaných plánů rozvoje území se dozvíte na [webu eDOTACE.cz](http://www.eDOTACE.cz)

Erste Grantika Advisory, a.s.

Statistické okénko

Statistické okénko zobrazuje vybrané ekonomické ukazatele všech 28 členských zemí Evropské unie. Zahrnují srovnatelná data z oblasti trhu práce, či cenové charakteristiky (ceny elektřiny uvedeny pro 1000-2500 kWh). Pro srovnání jsou v tabulce i stejné ukazatele za celou EU. Zdrojem dat je Eurostat, Evropská centrální banka a AMECO.

Klíčové ekonomické ukazatele

v %	Meziroční inflace				Míra nezaměstnanosti				Náklady práce k ø EU			
	XII-16	I-17	II-17	III-17	Q1-16	Q2-16	Q3-16	Q4-16	2013	2014	2015	2016
Belgie	2,2	3,1	3,3	2,5	8,2	8,2	7,8	7,2	144,8	143,9	141,1	139,0
Německo	1,7	1,9	2,2	1,5	4,3	4,2	4,1	3,9	120,9	121,4	122,2	123,3
Estonsko	2,4	2,8	3,4	3,0	6,3	6,7	7,3	6,6	40,9	42,8	43,9	45,5
Irsko	-0,2	0,2	0,3	0,6	8,4	8,3	7,8	7,1	115,7	114,7	113,3	113,3
Řecko	0,3	1,5	1,4	1,7	24,0	23,5	23,3	23,4	64,5	62,9	59,7	57,8
Španělsko	1,4	2,9	3,0	2,1	20,5	20,1	19,3	18,7	87,1	85,9	84,3	83,1
Francie	0,8	1,6	1,4	1,4	10,1	10,1	10,0	10,0	129,5	128,9	127,8	127,8
Itálie	0,5	1,0	1,6	1,4	11,6	11,6	11,6	11,8	105,4	104,4	101,9	99,6
Kypr	0,1	0,7	1,4	1,5	13,3	12,8	13,0	13,2	69,1	66,1	64,3	63,9
Lotyšsko	2,1	2,9	3,2	3,3	9,8	9,6	9,8	9,4	28,0	29,2	30,7	32,5
Litva	2,0	2,5	3,2	3,2	8,1	8,3	7,7	7,5	26,4	27,2	28,1	29,9
Lucembursko	1,6	2,5	2,7	2,5	6,4	6,3	6,2	6,2	145,3	147,7	145,6	144,6
Malta	1,0	1,4	1,2	1,2	5,0	4,9	4,8	4,3	59,0	59,4	60,6	58,6
Nizozemsko	0,7	1,6	1,7	0,6	6,5	6,3	5,8	5,5	136,0	135,6	133,5	132,7
Rakousko	1,6	2,1	2,4	2,2	6,0	6,1	6,1	5,8	125,8	127,4	128,7	127,8
Portugalsko	0,9	1,3	1,6	1,4	12,2	11,2	10,9	10,5	51,5	50,3	50,6	49,8
Slovinsko	0,6	1,5	2,5	2,0	8,3	8,0	7,8	7,9	61,2	61,7	61,3	61,4
Slovensko	0,2	0,8	1,2	1,0	10,2	9,9	9,5	9,0	38,4	39,7	40,5	40,9
Finsko	1,1	0,9	1,4	0,9	9,1	8,9	8,8	8,8	125,7	125,9	125,2	124,1
Bulharsko	-0,5	0,4	0,9	1,0	8,1	7,8	7,3	6,9	14,7	15,4	16,2	17,2
ČR	2,1	2,3	2,6	2,6	4,2	4,0	4,0	3,6	42,4	42,9	43,5	44,0
Dánsko	0,3	0,7	0,9	0,9	6,0	6,1	6,4	6,3	157,8	158,5	157,8	158,3
Chorvatsko	0,7	0,9	1,4	1,1	14,4	13,4	12,8	12,3	39,7	38,9	38,8	34,5
Maďarsko	1,8	2,4	2,9	2,7	5,7	5,3	5,0	4,5	34,2	34,9	35,5	36,6
Polsko	0,9	1,4	1,9	1,8	6,5	6,3	6,1	5,7	32,4	33,0	33,6	34,5
Rumunsko	-0,1	0,3	0,5	0,4	6,3	6,0	5,7	5,5	19,4	20,1	20,8	22,6
Švédsko	1,7	1,5	1,9	1,4	7,1	6,8	7,0	6,9	163,9	165,8	167,0	169,8
UK	1,6	1,8	2,3	2,3	5,0	4,9	4,8	4,7	111,6	111,8	113,8	113,7
EU	1,2	1,7	2,0	1,6	8,8	8,7	8,5	8,2	100,0	100,0	100,0	100,0

v %	Produktivita k ø ČR				Průměrné úročení hypoték				Ceny elektřiny k ø EU			
	2012	2013	2014	2015	2012	2013	2014	2015	2013	2014	2015	2016
Belgie	260,9	274,0	285,1	276,4	n/a	n/a	n/a	n/a	110,1	99,9	105,4	130,4
Německo	204,5	214,7	225,1	221,6	3,2	2,9	2,5	2,2	147,3	146,5	141,6	144,5
Estonsko	90,7	98,0	104,7	100,1	3,1	3,0	2,9	2,6	64,6	61,3	58,8	55,3
Irsko	296,5	306,8	325,1	343,7	3,3	3,5	3,4	3,5	134,2	140,8	136,0	128,0
Řecko	145,2	146,7	147,5	137,1	3,6	3,1	3,4	3,0	71,3	78,3	79,8	78,1
Španělsko	177,0	185,9	190,3	183,5	3,4	3,2	3,2	2,5	115,9	121,3	122,8	120,3
Francie	235,9	246,9	253,7	247,4	4,5	3,9	3,6	3,1	82,7	83,2	82,8	82,6
Itálie	206,3	219,0	224,9	217,0	4,3	3,9	3,5	3,1	92,0	95,6	93,0	95,7
Kypr	154,6	157,5	159,0	151,0	5,5	5,4	5,0	4,4	121,0	105,1	83,2	69,0
Lotyšsko	78,0	81,8	87,4	85,3	3,9	4,1	n/a	n/a	58,5	55,6	72,7	72,5
Litva	81,5	87,0	91,0	87,6	3,3	2,7	2,7	n/a	65,1	61,0	56,1	53,7
Lucembursko	592,5	641,7	675,3	675,4	2,4	2,2	2,3	2,0	84,8	85,9	84,9	81,7
Malta	130,2	137,3	141,3	142,0	3,6	3,4	3,6	3,7	89,4	70,7	63,6	63,3
Nizozemsko	231,3	242,9	253,5	245,8	4,3	3,9	3,4	3,0	64,7	55,6	64,2	49,7
Rakousko	237,4	248,4	257,0	250,3	3,3	2,8	2,7	2,5	108,8	105,6	106,2	108,6
Portugalsko	113,9	122,2	125,5	122,6	4,8	4,3	4,0	3,4	108,0	108,8	109,3	112,8
Slovinsko	118,8	124,0	131,1	127,6	3,6	3,5	3,5	3,0	89,6	88,1	85,1	87,6
Slovensko	97,0	102,0	105,3	101,3	5,3	4,4	3,7	3,1	88,8	77,5	77,0	74,4
Finsko	245,5	259,7	270,7	262,1	2,2	2,2	2,0	1,5	93,0	91,2	88,8	90,4
Bulharsko	37,8	39,4	41,0	40,3	8,3	7,8	7,4	6,4	41,9	39,5	42,3	42,1
ČR	100,0	100,0	100,0	100,0	4,2	3,6	3,3	2,7	100,1	83,4	81,4	82,9
Dánsko	291,5	303,3	314,0	303,2	3,5	3,7	3,2	2,9	151,4	150,6	147,0	147,2
Chorvatsko	86,9	91,1	89,9	86,2	n/a	n/a	n/a	n/a	68,7	64,9	62,7	62,9
Maďarsko	80,6	83,7	83,7	81,3	12,0	9,6	7,3	6,0	66,2	55,4	51,9	51,2
Polsko	77,9	81,6	85,3	83,7	7,4	5,9	5,5	4,6	70,7	67,3	67,0	62,6
Rumunsko	47,2	53,2	56,3	58,2	8,1	7,6	5,5	4,3	61,5	59,3	59,0	56,0
Švédsko	285,3	300,1	299,3	290,8	3,6	2,8	2,3	1,7	105,6	98,6	91,7	95,5
UK	215,6	218,8	241,6	259,1	n/a	n/a	n/a	n/a	89,4	98,9	105,4	95,6
EU	186,1	194,6	203,1	201,4	n/a	n/a	n/a	n/a	100,0	100,0	100,0	100,0

Tato publikace je považována za doplňkový zdroj informací našim klientům i nejširší veřejnosti. Na informace uvedené v ní nelze pohlížet tak, jako by šlo o údaje nezvratné a nezměnitelné. Publikace je založena na nejlepších informačních zdrojích dostupných v době tisku. Použité informační zdroje jsou všeobecně považované za spolehlivé, avšak Česká spořitelna, a.s. ani její pobočky či zaměstnanci neručí za správnost a úplnost informací. Autoři považují za slušnost, že při použití jakékoliv části tohoto dokumentu, bude uživatelem tento zdroj uveden.

Některé obrázky použité v této publikaci pochází z audiovizuální knihovny Evropské komise, www.nordicfactory.com a www.thinkstockphotos.com.

Vydáváno pod evidenčním číslem Ministerstva kultury ČR: MK ČR E 16338, ISSN on-line: 1801-5042, ISSN tisk: 1801-5034.

